

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 24.08.2021թ. թիվ 2113275004 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<06>> 09 2021թ. 7-13 - 13601

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Հայկ Արզոյանի թիվ ՄԴ/72741-21 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Զաքիյան փողոցի 1 շենքի 26 բնակարանի բնակիչ Հայկ Արզոյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 24.08.2021թ. թիվ 2113275004 որոշումը՝ նշելով, որ հեղինակության անցումների վրա կանգառ է կատարել ավտոմոբիլի անսարքության պատճառով, ինչի ընթացքում ուղևորներն իջել են:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<< կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 4-րդ ենթակետի համաձայն՝ **կանգառն արգելվում է հեղինակության անցումների վրա և շարժման ուղղությամբ հեղինակության անցումից առաջ՝ 5 մ մոտ վայրում:**

Իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զեպտելված տեսանյութի դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ տրանսպորտային միջոցի վարորդը 06.08.2021թ. ժամը 15⁰⁸-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Մ.Մկրտչյան-Խորենացի փողոցների խաչմերուկի հատվածում հեղինակության անցումների վրա՝ 15:08:09 վայրկյանից մինչև 15:08:57 վայրկյանը՝ որի տևողությունը կազմել է 48 վայրկյան: Թեև կանգառի տևողությունը չի գերազանցվել մեկ րոպե ժամանակահատվածը, սակայն անհրաժեշտ էմ համարում նշել, որ պատասխանատվությունը վրա է հասել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի **26-րդ** մասի պահանջը խախտելու համար, իսկ այդ հոդվածի մասի համար Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածով **արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու կարգ սահմանված չէ:**

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը, ապա տեսանյութը փաստում է, որ վերջինիս կողմից չեն կատարվել ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 83-րդ կետով սահմանված պահանջները, ինչը կվկայեր, որ կանգառն արգելված հարկադրված է եղել, փոխարենը դրա արդյունքում ուղևորներ են իջել, հետևաբար այդ հանգամանքն է հանդիսացել կանգառի պատճառ, ուստի նշված պնդումը չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնվող նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 24.08.2021թ. թիվ 2113275004 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հայկ Արզղյանին:

Ե. Կարապետյան